

دستور رهبر طالبان؛

۱۵۰۰ جریب زمین در تخار به ناقلین توزیع می شود

پس از به قدرت رسیدن طالبان و سقوط کابل به دست این گروه، هزاران تن مجبور شدند کشور را ترک کنند. با این حال شماری هم به کوچ اجباری کشانده شده و طالبان آنان را از خانه های اجدادی شان کوچ داده اند. تخار در صدر ولایت هایی است که طالبان باشندگان آن را به کوچ از روستاهای شان مجبور کرده اند و باشندگان دیگر مناطق حتا از آن سوی مرز با پاکستان را در آن جایه جا می کنند.

۵

تقابل ایران و ایالات متحده در جام جهانی و فراتر از آن

۵

HERAT SECURITY DIALOGUE (HSD-X)
"Inclusive Political System: The Way Forward"
29-30 November, 2022-Dushanbe, Tajikistan

گفتگوهای امنیتی هرات - ۱۰
«نظام سیاسی فراگیر؛ الگوها و نقشه راه»
۸-۹ قوس/لیندی ۱۴۰۱ - دوشنبه، تاجیکستان

ГУФТУГУҶОИ АМНИЯТИИ ҲИРОТ -Х.
"Ҳизомии сиёсии фарогир дар Афғонистон:
усулоҳ, моделҳо ва қадамҳо"
29-30 ноябри соли 2022, Душабе Тоҷикистон

صبح ۸
روایت دیروز آئینه امروز نوید فردا

روز نخست نشست امنیتی هرات؛

از کانون تهدید در منطقه تا افزایش انگیزه گروه های تروریستی

۳

طالبان برای نخستین بار فرمان های ملا هبت الله را در جریده رسمی نشر کردند

ماده هایی از مقررات را در مورد جنگ جویان مفعودی طالبان در زمان حکومت پیشین و سرنوشت خانواده های شان، نیز ضمیمه این سند کرده است.

این فرمان های منسوب به رهبر طالبان در حالی از سوی جریده رسمی نشر شده است که تا هنوز مردم جز یک تصویر منسوب به ملا هبت الله، وی را ندیده اند.

امر به معرف طالبان در جوزجان: زنان بدون محرم سوار موترهای شهری نشوند

که طالبان همچنین گفته اند که پس از این بر کار تکسی ران ها نظارت جدی خواهند داشت. این راننده گان ضمن انتقاد از وضع محدودیت های طالبان می گویند: «با شرایطی که طالبان وضع کرده اند، کار کردن برای ما دشوار خواهد بود؛ چون بیشتر مسافران ما زنان هستند»

گفتنی است که وزارت امر به معروف طالبان محدودیت های شان علیه زنان را روزبه روز در سراسر کشور تشدید می کنند. چندی پیش به زنان در چندین ولسوالی ننگرهار گفته بودند که بدون محرم حتا به شفاخانه ها مراجعه نکنند.

بدون محرم را سوار نکنند. هدایت الله، یکی از این تکسی ران های شهر شبرغان می گوید: «ماموران اداره امر به معروف طالبان به ما هشدار داده اند که اگر خلاف اصول رفتار کنید، زندانی خواهید شد.»

راننده گان تکسی ها در شهر شبرغان می گویند

۸ صبح، کابل: جریده رسمی وزارت عدلیه طالبان فرمان های ملا هبت الله آخوندزاده، رهبر غایب طالبان را در مورد زمین های غصب شده منتشر کرده است.

این فرمان های منسوب به ملا هبت الله آخوندزاده، روز دوشنبه، ۱۱ میزان، در چهار فصل و ۲۱ ماده توشیح شده و از سوی وزارت عدلیه طالبان در جریده رسمی منتشر شده است.

طبق این فرمان ها، زمین های دولتی که به باور آنان از سوی شخصیت های حقیقی و حقوقی غصب شده است، باید مسترد و یا هم قیمت آن اخذ شود.

در فرمان های رهبر غایب طالبان از ملکیت های دولتی به نام ملک های «مارتی و سلطانی» یاد شده است.

آخوندزاده در ماده اول این فرمان ها دستور ایجاد کمیسیونی را با اشتراک وزارت های

بررسی توقف کمک های بشردوستانه به افغانستان؛

سنای کانادا: پای قوانین ضد تروریسم در میان است

۲

انجمن افراد دارای معلولیت جبریل هرات نمایشگاه صنایع دستی برگزار کرد

۷

افغانستان و نظام سیاسی سکولار

این روزها که در حلقه‌های سیاسی سخن از دولت آینده در افغانستان است، شماری از صاحب‌نظران بر ضرورت سکولاریسم سیاسی در این کشور تأکید دارند. موضوعی که باید از دیرباز باید به آن پرداخته می‌شد؛ به ویژه با تجربه حاکمیت طالبان و مجاهدین، به اضافه حکومت‌های ایران و سودان که مواد کافی برای ارزیابی این تجربه و گفت‌وگو در اختیار ما نهاده است.

گروه‌های بنیادگرا مانند اخوان‌المسلمین، حزب تحریر، القاعده، داعش، دولت ایران و طالبان در طی سال‌های متمادی، سکولاریسم را مترادف دین‌ستیزی، آتئیسم و الحاد معرفی کردند و مردم را ترسانند که گویا از این طریق مقدساتشان در معرض هتک و ارزش‌هایشان در آستانه لگدمال شدن قرار خواهد گرفت. توسل گروه‌های افراطی در افغانستان به ترور و انفجار باعث می‌شد که کسی توان به چالش کشیدن تبلیغاتشان را پیدا نکند و از این طریق بود که این دروغ تبدیل به باور مسلط و عمومی شد و گفتمان بنیادگرا توانست خود را با تکیه بر انتحار، بر پهنه عمومی تحمیل کند.

سکولاریسم به معنای دین‌ستیزی نیست و در معنای سیاسی تنها به معنای تفکیک دو قلمرو و تعیین صلاحیت‌های هر یک است؛ یکی قلمرو ملامها و گروه‌هایی که خودشان را نماینده دین می‌دانند و دیگری قلمرو دولت که حق انحصاری هیچ کس نیست. سکولاریسم در معنای ساده این است که هیچ کس نمی‌تواند با این ادعا که «نایب الله و خلیفه رسول‌الله» است، برای خود حق و امتیازی بالاتر در عرصه عمومی طلب کند. عرصه عمومی یعنی جایی که به همه‌گان تعلق دارد و دولت بخشی از آن است. این عرصه بر پایه قرارداد اجتماعی و توافق همه‌گانی قابل مدیریت است و انحصاری شدن آن در دست یک فرد، یک گروه، یک مذهب، یک طبقه، یا یک طیف اجتماعی سبب منازعات خونین می‌شود.

سکولاریسم به این معنا است که عرصه عمومی، بی هیچ تبعیضی در اختیار عموم شهروندان بماند و مطابق با قانون اداره شود؛ اما در عرصه خصوصی هر کس مطابق اعتقادات خود رفتار کند. قانون نیز از طریق مشارکت عمومی در ساختن قوه مقننه، بدون تبعیض میان شهروندان ساخته می‌شود و هیچ کس به دلیل نوع اعتقادش درباره دین، از مشارکت در این روند محروم نمی‌شود. بر این اساس، دین‌داران از هر دینی که باشند، می‌توانند معابد، مراکز دینی، مدارس، آموزش‌گاه‌ها، و بنگاه‌های رسانه‌ای‌شان را داشته باشند؛ همچنان که سایر شهروندان نیز همین حقوق را خواهند داشت. طبق این دیدگاه، فعالیت‌های شهروندان در عرصه عمومی تنها در چارچوب قانون صورت می‌گیرد و هیچ کس جز حکومت حق استفاده از قوه قهریه را ندارد. حکومت سکولار یعنی حکومتی که در مسایل دینی بی‌طرف است. نه هیچ دینی را تحمیل و نه هیچ دینی را ممانعت می‌کند و قانون را بر سر همه شهروندان، با هر اعتقادی که باشند، به صورت یکسان به اجرا می‌گذارد.

به لحاظ تاریخی، پیدایش سکولاریسم واکنشی به فریب‌کاری، زراندوزی، قدرت‌طلبی و ستم‌گری به نام دین بود تا دست افراد و گروه‌هایی را که از دین به مثابه نردبان قدرت و ثروت استفاده می‌کردند، از این کار کوتاه کند. تجربه استفاده ابزاری از دین همان‌گونه که در اروپای سده‌های میانه اتفاق افتاد و اتحاد کلیسا و حاکمان سیاسی تاریخ‌چهای سیاه و خونین را رقم زد، در جهان اسلام نیز در طول بیش از یک‌هزار سال از سوی خلفای اموی، عباسی، عثمانی و پادشاهان دیگر به اضافه گروه‌هایی که با ابزارسازی مذهب به سیاست‌گری روی می‌آوردند، به اشکال مختلف تکرار شد. سکولاریسم سیاسی به سود دین و به زیان دین‌فروشان است.

بررسی توقف کمک‌های بشردوستانه به افغانستان؛ سنای کانادا؛ پای قوانین ضدتروریسم در میان است

۸صبح، کابل: یک عضو مجلس سنای کانادا از بررسی توقف کمک‌های بشردوستانه به افغانستان با استناد به قوانین ضدتروریسم از سوی این نهاد خبر داده است.

آرام‌اوتودی، از رسانه‌های کانادایی روز سه‌شنبه، ۸قوس، به نقل از سلما عطالله جان، سناتور محافظه‌کار کانادا گزارش داده که سناتوران تلاش دارند تا اوتاو را به واکنش در پیوند به توقف کمک‌های بشردوستانه به افغانستان وادار کنند.

بر بنیاد معلومات نشرشده، قرار است ماه آینده میلادی کمیته حقوق بشر سنای کانادا جلساتی را در پیوند به قوانینی که گروه‌های امدادی را از کار در افغانستان باز داشته است، برگزار کند.

در پی تسلط طالبان بر افغانستان مقامات کانادایی

گفته‌اند که نمی‌توانند کمک‌های نقدی یا غیرنقدی به افغان‌های نیازمند تهیه کنند؛ چون در این شرایط کمک به افغانستان، پرداخت مالیات شهروندان به عنوان حمایت از تروریسم تلقی می‌شود.

سنای کانادا در این بررسی در تلاش آن است تا قوانین امدادسانی این کشور را بازنگری کند و موانع آن را بردارد تا راه برای فراهم کردن کمک‌های بشردوستانه این کشور در افغانستان فراهم شود.

نخست‌وزیر کانادا و وزرای کابینه او گفته‌اند که با وجود گفت‌وگوهای منظم با طالبان در این مورد، تاکنون هیچ کارشویه‌ای برای آغاز اقدام عملی اعلام نشده است. این در حالی است که ارزیابی‌های سازمان ملل متحد نشان داده است که ۶۰ درصد مردم افغانستان به کمک‌های بشردوستانه نیاز دارند.

انتقال ۴۵ جسد از مهاجران افغان در ایران از مرز نیمروز در یک ماه گذشته

۸صبح، نیمروز: منابع محلی در ولایت نیمروز می‌گویند که در یک ماه گذشته ۴۵ جسد از شهروندان افغانستان از ایران به این ولایت منتقل شده است.

منابع در صحبت با روزنامه ۸صبح می‌گویند که در جریان یک ماه گذشته، ۴۵ جسد تنها از مرز پل ایرپشم در ولایت نیمروز به افغانستان رسیده است.

به گفته منابع، این اجساد مربوط به مهاجرانی است که برای کار به ایران رفته بودند و در این اواخر در حادثه‌های گوناگون کشته شده‌اند.

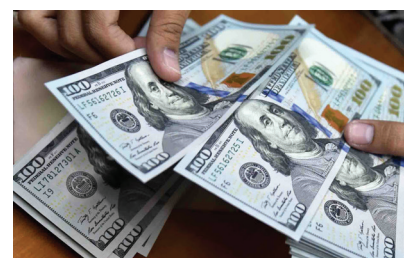
این در حالی است که با آغاز اعتراض‌ها در ایران گزارش‌هایی از کشته شدن شهروندان افغانستان به دست نیروهای امنیتی ایران به نشر رسیده است.

طالبان: کمک‌های نقدی جامعه جهانی به افغانستان به بیش ۱.۶ میلیارد دالر رسیده است

بر بنیاد معلومات بانک مرکزی، پس از ۱۵ اگست سال ۲۰۲۱ میلادی ۱۸بسته ۴۰ میلیون دالری و ۳۰ بسته ۳۲ میلیون دالری از سوی جامعه جهانی به افغانستان، فرستاده شده است.

پیش از این، اداره بازرسی ویژه امریکا در امور بازرسی افغانستان روز سه‌شنبه، ادعا کرده بود که دولت این کشور پس از تسلط طالبان بر افغانستان از بررسی کمک ۱.۱ میلیارد دالری‌اش در بخش‌های کمک‌های بشردوستانه به این کشور خودداری کرده است.

گفتنی است که با وجود کمک‌های میلیارد دالری در بیش از ۱۵ ماه تسلط طالبان بر افغانستان، گزارش‌های سازمان ملل متحد نشان می‌دهد که فقر روزافزون در این کشور در حال گسترش است و زمستان سرد و سخت، شهروندان نیازمند را تهدید می‌کند.

۸صبح، کابل: طالبان در کابل از رسیدن بسته کمکی ۴۰ میلیون دالری دیگر که به تازه‌گی به این کشور رسیده، خبر داده‌اند.

بانک مرکزی افغانستان تحت مدیریت طالبان روز سه‌شنبه، ۸ قوس، گفته که مجموع کمک‌های جامعه جهانی پس از تسلط این گروه به کابل، به ۱.۶۷۳ میلیارد دالر می‌رسد.

نش غیرنظامی توسط طالبان در ولسوالی پرچمن فراه شکنجه می‌شوند

۸صبح، فراه: منابع محلی در ولایت فراه می‌گویند که به دنبال مسموم شدن ۲۸ جنگجوی طالب، آنان شش غیرنظامی را در ولسوالی پرچمن این ولایت بازداشت کرده و شکنجه می‌کنند.

منابع روز سه‌شنبه، ۸ قوس، در صحبت با روزنامه ۸صبح می‌گویند که طالبان در دو روز پی‌درپی شش تن از غیرنظامیان قریه قیصار ولسوالی پرچمن ولایت فراه را بازداشت و زندانی کرده‌اند.

منابع ادعا می‌کنند که این غیرنظامیان اکنون به گونه بی‌رحمانه توسط طالبان در زندان شکنجه می‌شوند.

پنتاگون: چین از عقب‌نشینی نادرست امریکا از افغانستان امتیاز تبلیغاتی کسب کرده است

۸صبح، کابل: پنتاگون یا وزارت دفاع امریکا دریافته است که حزب کمونیست چین از عقب‌نشینی نافرجام نظامی امریکا از افغانستان برای نشان دادن امریکا به عنوان شریک غیر قابل اعتماد و قدرتی در حال زوال، استفاده تبلیغاتی کرده است.

نشنل‌ریویو، گزارش داده که وزارت دفاع امریکا روز سه‌شنبه، ۸ قوس، گزارشی را در پیوند به تحولات امنیت ملی مربوط به چین، به کنگره ارائه کرده است.

در این گزارش آمده است که حکومت چین از خروج نظامی امریکا از افغانستان، در تلاش تحقیر افغانستان برای تضعیف امریکا و تشهیر خودش بوده است.

وزارت دفاع امریکا گفته است: «در سال ۲۰۲۱، جمهوری خلق چین از ابزارهای دیپلماتیک متعددی مانند برجسته کردن خروج ایالات متحده از افغانستان و انتقاد از مشارکت امنیتی تحت حمایت امریکا، در تلاش برای از بین بردن نفوذ ایالات متحده و شرکای آن بوده است.»

در بخشی از گزارش وزارت دفاع امریکا آمده است که چین از شکست سیاست خارجی امریکا به عنوان «شواهدی مبنی بر این‌که ایالات متحده یک شریک غیر قابل اعتماد و قدرت رو به زوال است» استفاده کرده است.

گفتنی است که آخرین سرباز امریکا به دنبال توافق این کشور با طالبان در سال ۲۰۲۰ در دوحه قطر، به تاریخ ۳۱ اگست سال ۲۰۲۱ میدان هوایی کابل را ترک کرد.

منابع: ولسوال طالبان در آبشار پنجشیر در ساخت ۳۱ پاسگاه مرتکب فساد مالی شده است

۸صبح، پنجشیر: منابع آگاه از ایجاد ۳۱ پاسگاه امنیتی از سوی طالبان به ارزش ۱۰ میلیون افغانی در ولسوالی آبشار ولایت پنجشیر خبر می‌دهند.

منابع روز دوشنبه، ۷ قوس، در صحبت با روزنامه ۸صبح می‌گویند که طالبان روند ساخت این پاسگاه‌ها را به ارزش ۱۰ میلیون و ۴۵۵ هزار افغانی، از چندی به این‌سو در بخش‌های مختلف ولسوالی آبشار آغاز کرده‌اند.

به گفته منابع، طالبان قرارداد ساخت هر پاسگاه را به ارزش ۳۰۵ هزار افغانی به ساکنان محلی سپرده‌اند.

منابع اما مدعی‌اند که محمدعلی حق‌شناس، ولسوال طالبان برای ولسوالی آبشار ولایت پنجشیر، خلاف فیصله اداره تدارکات این گروه، از هر پاسگاه مبلغ ۱۰ هزار افغانی را برای خود گرفته و ۲۹۵ هزار افغانی آن را به مسوولان پروژه سپرده است.

منابع ولسوال آبشار را به فساد مالی در خصوص تطبیق این پروژه متهم کرده و می‌گویند که این عضو طالبان در مجموع ۳۱۰ هزار افغانی را حیفاومیل کرده است.

طالبان تاکنون در این مورد چیزی نگفته‌اند. ظاهراً این پاسگاه‌ها به دلیل تحرکات نظامی جبهه مقاومت ملی در ولسوالی آبشار پنجشیر ایجاد می‌شوند.

از کانون تهدید در منطقه تا افزایش انگیزه گروه‌های تروریستی

امین کوه

ایجاد نظام سیاسی فراگیر و مبارزه با هراس‌انگیزی در افغانستان، از خواسته‌های اساسی شهروندان، نخبه‌گان سیاسی و جامعه جهانی در کشور است. پس از سلطه طالبان در افغانستان، نگرانی‌های امنیتی کشورهای منطقه و خیزش مجدد گروه‌های تروریستی از کشور، به بحثی داغ در کانون‌های تصمیم‌گیری قدرت‌های بزرگ و منطقه تبدیل شده است. به‌تازگی انستیتوت مطالعات استراتژیک افغانستان، دهمین نشست امنیتی هرات را در کشور تاجیکستان تحت نام «نظام سیاسی فراگیر؛ الگوها و نقشه راه» برگزار کرده است. سخنرانان در روز نخست این نشست بر ایجاد نظام سیاسی فراگیر و تامین حقوق زنان تاکید کرده‌اند. در این نشست نزدیک به ۲۰۰ تن از کارشناسان و نخبه‌گان سیاسی از کشورهای مختلف جهان اشتراک دارند.

دهمین نشست امنیتی هرات به ابتکار انستیتوت مطالعات استراتژیک افغانستان روز سه‌شنبه، ۸ قوس، در سالون کنفرانس‌های کتاب‌خانه ملی تاجیکستان، زیر عنوان «نظام سیاسی فراگیر؛ الگوها و نقشه راه» در شهر دوشنبه، پایتخت این کشور، برگزار شده است. سخنرانان در روز نخست این نشست روی ایجاد «نظام سیاسی فراگیر»، «افغانستان: سیاه‌چاله ژئوپولیتیک اجماع منطقه‌ای»، «زنان افغانستان: خیانت، آپارتاید، مقاومت» و «دهشت‌افکنی: خشونت مقدس، ابزار دولت‌ها» گفت‌وگو کرده‌اند.

منیژه باختری، سفیر افغانستان در اتریش که در این نشست اشتراک کرده است، در گفت‌وگو با روزنامه صبح می‌گوید که گفت‌وگوهای امنیتی هرات در هفت محور دولت‌داری، اجماع منطقه‌ای، مسایل زنان، تروریسم، فرهنگ و هنر، نقش جامعه جهانی و نگاه به سوی آینده برگزار شده است. به گفته او، این کنفرانس تاریخی به یک پلتفرم مهم در حوزه مسایل امنیت و روابط منطقه‌ای و بین‌المللی تبدیل شده است و گفت‌وگوها بنیادین برای نگاهی تازه و متفاوت به معضل‌ها و دشواری‌هایی است که امروز در افغانستان و منطقه جریان دارد.

سفیر افغانستان در اتریش می‌افزاید: «تروریسم و حضور طالبان نه تنها دولت و قانون اساسی افغانستان را از بین برد، بلکه حقوق اساسی مردم را به شدت آسیب رساند. زنان افغانستان دستاوردهای خود را از دست دادند و از حقوق بنیادین خود چون حق تحصیل و آموزش و کار محروم شدند. در چنین شرایط بحرانی و حساس، برگزاری کنفرانسی که از این دست که تولید فکر و محتوا می‌کند، شرکای منطقه‌ای و شرکای غربی را در یک پلتفرم گرد هم می‌آورد و راه‌حلی برای ارایه می‌کند، برای کشور بسیار مهم است.»

از سوی دیگر رحمت‌الله نبیل، رییس عمومی امنیت ملی پیشین، در سخنرانی خویش در این نشست گفته است که تروریسم بین‌المللی به «عمق استراتژیک» خود رسیده‌اند. او تاکید کرده است: «خوش‌بینی محتاطانه برای حل‌وفصل مسالمت‌آمیز پایدار بحران افغانستان در سال گذشته با خروج کامل نیروهای امریکایی و ناتو که فروپاشی دولت افغانستان و به دست گرفتن قدرت توسط طالبان را به دنبال داشت، سقوط کرد.»

آقای نبیل افزوده است: «از آن جایی که مهارت، دامنه و انگیزه گروه‌های تروریستی افزایش یافته است، می‌توان گفت که تروریست‌های جهانی در افغانستان به عمق استراتژیک خود رسیده‌اند که چالش بزرگی برای منطقه است.»

رییس عمومی امنیت ملی پیشین تاکید کرده که احیای انگیزه ایدیولوژیک به‌ویژه پس از خروج نیروهای خارجی از کشور، نه تنها در افغانستان، بلکه در منطقه و فراتر از منطقه افزایش یافته است.

سخنرانی مقام‌های دولت پیشین افغانستان

دکتر رنگین دادفر سپنتا، مشاور شورای امنیت ملی سابق، در سخنرانی افتتاحیه این نشست گفته است: «حکومت فراگیر به معنای تقسیم مکانیکی مقام‌های

سیاسی و رد اصل حق انتخاب مردم و انکار دولت قانون شده نمی‌تواند.» به گفته او «افغانستان امروز عمداً به یک کانون تهدید و خراب‌کاری در منطقه و جهان ما تبدیل شده است. پناهگاه‌های تروریسم بین‌المللی به کشور ما از آن سوی دیورند آورده شده‌اند و این امر مایه تهدید جدی برای صلح و ثبات منطقه و جهان ما است.»

آقای سپنتا در سخنرانی خویش گفته است: «عروج مجدد طالبان بر اریکه قدرت، چیزی است که معنا و مرادف آن گسست بی‌مانند تمدنی و حاکمیت مجدد یک اندیشه انسان‌ستیز است.» او دور نخست طالبان را نیز «نماد و نشان وحشت اندوه‌بار و سرفصل یک گسست تمدنی و آغاز یک ابتذال اجتماعی و تمدن‌ستیزی» خوانده است.

سپنتا افزوده است: «روایت‌های تباری و روایت‌های اسلام‌گستی و نوستالژی جهاد نمی‌توانستند و نمی‌توانند موجب تبارز یک روایت کلان دموکراسی‌خواه و عدالت‌خواه با پذیرش تنوع اجتماعی، قومی و فرهنگی شوند.» آقای سپنتا افزوده است: «باور طالبان، آمیخته‌ای است از اسلام‌گسیم، سلفیت و باورهای دیوبندی که با قبیله‌گرایی همراه شده است. این امر به معنای اجتناب از آماده‌گی برای گفت‌وگو برای صلح نباید باشد. جنگ انتخاب مردم افغانستان نیست؛ جنگ پدیده‌ای شوم و دودمان‌برانداز است و ما باید به جنگ و کشتار در کشور خود پایان دهیم، اما صلح را هم نمی‌توان با عریضه‌نویسی و از موضع ضعف به دست آورد.»

مشاور شورای امنیت ملی سابق از «جان‌بازی سلحشورانه مردم در جبهه‌های مقاومت، مبارزات مدنی و شورانگیز زنان و مبارزات سیاسی نیروهای اجتماعی» ستایش کرده و افزوده است که این‌ها اجزای یک روند هستند که سرانجام منجر به صلح خواهد شد.

با این حال سیدطیب جواد، سفیر پیشین افغانستان در روسیه، در این نشست گفته است که اداره بایدن سیاستی روشن در رابطه به افغانستان ندارد. به گفته او، موجودیت یک دولت شکست‌خورده در افغانستان، ممکن است به یک بحث مهم انتخاباتی در انتخابات آتی ریاست جمهوری امریکا بدل شود. آقای جواد افزوده است که سرمایه‌گذاری قطر بالای طالبان قندهاری، باعث ایجاد چندپارچه‌گی میان طالبان شده است. او همچنان تاکید کرده که رابطه پاکستان با طالبان مبتنی بر «معامله» است.

فوزیه کوفی، عضو هیأت مذاکره‌کننده صلح دولت پیشین، از سخنرانان دیگر این نشست در روز اول بود. او از شجاعت و اعتراض زنان در مقابل رژیم طالبان ستایش و تاکید کرده که جنبش اعتراضی زنان گسترش یافته است. به گفته او «طالبان زنان را چالشی جدی در برابر رژیم اقتدارگرای خود می‌دانند، در حالی که زنان افغانستان، خواستار احیا و رعایت حقوق اساسی انسانی و بشری خویش‌اند، نه چیزی بیشتر.» کوفی تاکید کرده که جهان باید سیاست دوگانه خود در رابطه به وضعیت زنان را کنار بگذارد. از نظر این عضو هیأت مذاکره‌کننده صلح دولت پیشین، زنان افغانستان شایسته حقوق و جایگاهی‌اند که زنان در کشورهای مثل قطر دارند. کوفی در سخنرانی خویش گفته است که زنان باید به عنصری مرکزی تغییر و تحول تبدیل شوند و شریک عمده سیاست و قدرت باشند.

با این حال محمدمامین احمدی، عضو دیگر هیأت مذاکره‌کننده صلح دولت پیشین، گفته است که بدون سکولاریسم، افغانستان نمی‌تواند به «فرصت‌های برابر و خودانگشافی زنان و جوانان» دست یابد. به گفته او «مراتبی از سکولاریسم» با «دین‌داری» قابل جمع است. او افزوده است که سکولاریسم می‌تواند بپذیرد که هیچ قانونی در مخالفت با حکم خدا نباشد. به

گفته او، طالبان فکر می‌کنند که با یک قدرت متمرکز می‌توانند همه مسایل زنده‌گی را در قوانین فقهی اداره کنند، اما در مقابل شماری از گروه‌های قومی و هویتی نظام فدرالی را راه‌حل می‌دانند.

سخنرانی اشتراک‌کننده‌گان کشورهای همسایه

فرهاد سلیم، معاون وزیر خارجه تاجیکستان، در سخنرانی‌اش در این نشست، از افزایش فعالیت‌های تروریستی در افغانستان ابراز نگرانی و گفته است که کشورش نقض حقوق زنان و ملیت‌های ساکن در افغانستان را محکوم می‌کند. او تاکید کرده است: «ما نگران افزایش فعالیت سازمان‌های تروریستی در افغانستان هستیم.» به گفته او، میزبانی کشورش از نشست امنیتی هرات و برگزاری آن در کتاب‌خانه مرکزی تاجیکستان، نشانه سیاست صلح‌جویانه این کشور در رابطه به افغانستان است. این مقام وزارت خارجه تاجیکستان گفته است که سیاست کشورش حمایت از ایجاد یک حکومت همه‌شمول در افغانستان است.

با این حال امیرتای بیتیموف، سفیر پیشین قزاقستان در افغانستان، در سخنرانی خویش از برگزاری نشست مشابهی در آینده نزدیک خبر داده است. او افزوده است که در آن نشست، وضعیت افغانستان با اشتراک افغان‌ها، نماینده‌گان کشورهای منطقه و قدرت‌های بزرگ جهانی بررسی خواهد شد.

در همین حال افراسیاب ختک، رهبر حزب عوامی ملی پاکستان، در این نشست گفته است که افغانستان به میدان رقابت استراتژیک قدرت‌های بزرگ تبدیل شده است. او طالبان را «فراطی و بدوی» خوانده و تاکید کرده است که این گروه توانایی دولت‌داری را ندارد، از همین رو دوام نمی‌آورد. آقای ختک گفته است که از مکانیسم بین‌المللی با مدیریت سازمان ملل برای گذار از بحران موجود و ایجاد یک حکومت پایدار و دموکراتیک در افغانستان، حمایت می‌کند.

رهبر حزب عوامی ملی پاکستان افزوده است: «پاکستان در حال حاضر افغانستان را به‌مثابه صوبه پنجم خود فرض می‌کند و افغانستان به میدان بزرگی سیاسی و استراتژیک قدرت‌های بزرگ بدل شده است.» به گفته آقای ختک، سیاست‌های کلان و اساسی پاکستان را ارتش تعیین می‌کند و «زمانی که پاکستان دموکراتیک شود، در افغانستان صلح برقرار خواهد شد.»

از سوی دیگر محمدعلی بهمنی قاجاری، پژوهشگر ایرانی، در نشست امنیتی هرات گفته است: «ایران در جنگ سرد، در کنار غرب بود، چون از گسترش کمونیسم در منطقه نگران بود. پس از توافقات بن، ایران نقش سازنده داشت و از جمهوری اسلامی افغانستان حمایت می‌کرد.» او افزوده است که رابطه ایران با دولت افغانستان پس از امضای توافق‌نامه امنیتی با امریکا خراب شده و نیز سیاست «آب در برابر نفت اشرف غنی» به تنش میان ایران و دولت افغانستان دامن زده است. به گفته او، سلطه طالبان منجر به ایجاد امنیت و حکومت پایدار نشده است و کشورش از ایجاد یک حکومت مشارکتی و پایدار در افغانستان حمایت می‌کند.

سخنرانی نماینده‌گان کشورهای غربی

توماس نیکلاسون، نماینده ویژه اتحادیه اروپا برای افغانستان، در هنگام سخنرانی‌اش در نشست امنیتی هرات گفته است: «تعامل سیاسی ما با طالبان، یکی از عناصر سیاست ما در رابطه به افغانستان است. ما در بخش کمک‌های بشری نیز فعالیتیم و صدها میلیون یورو را از طریق سازمان ملل برای رسیده‌گی به بحران بشری کمک کرده‌ایم.» او افزوده است: «موضع ما در رابطه به حذف سیستماتیک زنان از حوزه عمومی، روشن است. ما شدیداً نگران هستیم و باید اقدامات

بیشتری برای رسیده‌گی به وضعیت زنان، صورت گیرد. طالبان مسوولیت دارند تا از حقوق زنان محافظت و آن را رعایت کنند. حقوق زنان، یک مبحث غربی نیست، بلکه حضور زنان برای اقتصاد، پیشرفت و ثبات یک کشور مهم است.»

در همین حال کرن دیکر، کاردار سفارت امریکا برای افغانستان، نشست امنیتی هرات را «فرصتی عالی برای تبادل نظر با نماینده‌گان کشورهای منطقه و اتحادیه اروپا» در مورد اوضاع افغانستان دانسته است. او روز سه‌شنبه، ۸ قوس، در رشته‌توییتی نوشته است که در دهمین نشست امنیتی هرات در تاجیکستان اشتراک کرده است و می‌خواهد حمایت قاطع کشورش از مردم افغانستان را تکرار کند.

اشتراک‌کننده‌گان نشست امنیتی هرات

در دهمین نشست امنیتی هرات، سخنرانان و اشتراک‌کننده‌گان از کشورهای مختلف جهان به شمول کشورهای منطقه حضور دارند. برگزارکننده‌گان این نشست به رسانه‌ها گفته‌اند که از طالبان نیز در دهمین نشست امنیتی هرات دعوت شده بود، اما آن‌ها در این نشست اشتراک نکرده‌اند. طالبان به رسانه‌ها گفته‌اند، هر نشستی که به سود شهروندان کشور باشد، خوب است.

اشتراک‌کننده‌گان داخلی

رنگین دادفر سپنتا، وزیر خارجه و مشاور امنیت ملی پیشین، زلمی رسول، سفیر برحال و وزیر خارجه پیشین، رحمت‌الله نبیل، رییس پیشین امنیت ملی، منیژه باختری، سفیر افغانستان در اتریش، نظیف‌الله شهرانی، استاد دانشگاه ایندنا ایالات متحده، سیدطیب جواد، سفیر پیشین افغانستان در روسیه، فوزیه کوفی و محمدمامین احمدی، اعضای هیأت مذاکره‌کننده صلح دولت پیشین، محمدمعلم ایزدیار، معاون اول مجلس سنای پیشین و شماری دیگر از چهره‌های سیاسی و رسانه‌ای از اشتراک‌کننده‌گان داخلی این نشست‌اند.

اشتراک‌کننده‌گان خارجی

کرن دیکر، کاردار سفارت امریکا برای افغانستان، توماس نیکلاسون، نماینده ویژه اتحادیه اروپا برای افغانستان، جنرال نیکولای پلوتینکوف، رییس مرکز اطلاعات علمی و تحلیلی انستیتوت مطالعات شرقی آکادمی علوم روسیه، جنرال اسد درانی، رییس پیشین آی‌اس‌آی، سوهاسینی حیدر، سردبیر دیپلماسی هندو، افراسیاب ختک، رهبر حزب عوامی ملی پاکستان، عایشه صدیقی، آگاه مسایل جنوب آسیا و نیز شماری از دیپلماتان و نماینده‌گان نهادهای غیردولتی از امریکا و اروپا و نیز شماری از روزنامه‌نگاران اروپایی و امریکایی که مسایل افغانستان را دنبال می‌کنند، در این نشست حضور دارند.

این نشست قرار است امروز نیز ادامه یابد.

حاشیه‌های نشست امنیتی هرات

اسماعیل خان، از رهبران جهادی مشهدنشین، از سوی دولت ایران و محسن داور، عضو پارلمان پاکستان از سوی حکومت کشور اجازه نیافته‌اند که در این نشست اشتراک کنند. همچنان این نشست با حاشیه‌های پرماجرایی نیز روبه‌رو بوده است. یکی از حاشیه‌های این نشست کاربرد اصطلاح «مارت» از سوی مریم وردک، مجری نشست، بود که باعث ناراحتی شماری از اشتراک‌کننده‌گان شد. اشتراک‌کننده‌گان از وی خواستند که این اصطلاح را برای طالبان استفاده نکند. مریم وردک، زمانی که محمدمحمین اتمر به‌عنوان مشاور امنیت ملی آقای غنی کار می‌کرد، مشاور او در شورای امنیت ملی بود.

دهمین نشست امنیتی هرات، زیر عنوان «نظام سیاسی همه‌شمول: الگوها و نقشه راه» سه‌شنبه، ۸ قوس، برابر با ۲۹ نوامبر، در دوشنبه، پایتخت تاجیکستان، برگزار شده است. در این نشست شماری از سیاست‌مداران پیشین افغانستان، نماینده‌گان جامعه مدنی، شخصیت‌های آکادمیک، نماینده‌گان رسانه‌ها، دیپلماتان و نماینده‌گان نهادهای غیردولتی از اتحادیه اروپا، امریکا، پاکستان، هندوستان و تاجیکستان حضور دارند. داکتر داوود مرادیان، رییس انستیتوت مطالعات استراتژیک افغانستان، به روزنامه صبح گفته است: «این نخستین نشست بین‌المللی با میزبانی و ابتکار یک نهاد از افغانستان است که هدف آن فراهم‌آوری فرصتی برای گفت‌وگو بین شخصیت‌های افغانستان با نماینده‌گان و کارشناسان کشورهای مطرح در مساله افغانستان است.»

پیش درامدی بر جنبش های اعتراضی زنان ایران و افغانستان

تمنا عارف

با تسلیم‌دهی و سقوط کامل افغانستان به طالبان، پس از ۱۵ اگست ۲۰۲۱، حرکت‌های متعددی به شکل نیمه‌سازمان‌دهی شده ابراز وجود نمودند. این گروه‌ها گاهی در کنار و هماهنگی هم‌دیگر با خواست‌های مشترک و گاه جدا از هم به خیابان‌ها برای ابراز حقوق خویش حضور به هم رسانیدند.

فضای جامعه ایران این روزها در نتیجه خیزش سراسری زنان و مردان و حضور ایرانیان در خیابان‌های کشور همسایه و هم‌زبان، شاهد یک رویارویی بی‌سابقه است که آن را می‌توان از جهات مختلفی مورد بررسی قرار داد. پیش از درامد کامل به موضوع، می‌خواهم ابراز بدارم که در این یادداشت تا آنجایی که حافظام یاری می‌رساند و منابع در دسترس ایجاب می‌کند، تلاش می‌ورزم یک خط درشت خاکستری را دنبال کنم، نه مطلقاً سیاه یا سپید. این سخن از ابتدا واضح و آشکارا باشد.

جنبش مهسا که نام‌ها و قلمروهای مفهومی و مسمایی مختلفی از جمله «زن، زنده‌گی، آزادی» را به خود ویژه ساخته است، نزدیک به دو ماه می‌شود که در پی کشته شدن مهسا امینی به دست «گشت ارشاد» یا همان نیروی تفتیش نظام جمهوری اسلامی ایران بر حق و آزادی زن، در خیابان‌های سراسر ایران جاری است. این اعتراض‌ها با هجوم سهمگین و پرتوانش خاشاک مزاحمت، سرکوب‌گری، دیکتاتوری و بازدارنده‌گی را که سال‌ها است یخن زن ایرانی را می‌کشد و سرنوشتش را در همه اشکال آن به گروگان گرفته است، از راه پس می‌کند. سیل آزادی‌بخش، زن‌محور و زنانه‌ای که نتیجه‌اش نه تنها بر سرنوشت زنان و مردان ایرانی، که بر کل خاورمیانه و کشورهای هم‌جوار ایران تأثیر به‌سزایی خواهد گذارد.

در جریان تسلیمی و سقوط دادن افغانستان به کام طالبان-دوم، شعله‌ها و شمه‌هایی از حرکت‌ها و جنبش‌های زنانه که برای‌شان این آینده وحشتناک و ستم‌گری که از اکنون آغاز شده است و از همان نخست متصور بود، شروع به خیابان‌پیمایی کرد. آن‌چه از حرکت حمایتی زنان در ۴ اگست ۲۰۲۱ از مقاومت مردم هرات آغاز شد، به بدخشان و بلخ و بامیان گسترش یافت و در خیابان‌های کابل به ابراز خواست‌های اساسی خویش مبادرت ورزید.

با تسلیم‌دهی و سقوط کامل افغانستان به طالبان، پس از ۱۵ اگست ۲۰۲۱، حرکت‌های متعددی به شکل نیمه‌سازمان‌دهی شده ابراز وجود نمودند. این گروه‌ها گاهی در کنار و هماهنگی هم‌دیگر با خواست‌های مشترک و گاه جدا از هم به خیابان‌ها برای ابراز حقوق خویش حضور به هم رسانیدند. اگرچه جنبش‌های زنان افغانستان به گونه‌های مختلف و تحت نام‌ها و شعارهای متعدد وارد عرصه مبارزه و مطالبه‌گری شدند، اما یک شعار (نان، کار، آزادی) توانست شعار مرکزی و همه‌گانی زنان شود. این شعار در نخست از سوی «جنبش خودجوش زنان معترض افغانستان» مطرح شده بود. قابل تذکر است که نام این جنبش نیز نخست دربرگیرنده همه زنانی بود که برای مطالبه‌گری به خیابان آمده بودند، اما در ادامه صفت‌بندی‌ها و تشکیل‌سازی‌های چندگانه،

این اسم را به رغم عمومی بودن، «جنبش خودجوش زنان معترض افغانستان» به‌حیث اسم خویش برگزید و فعالان آن تحت همین نام به گونه‌های مختلف فعالیت و اعتراض دست می‌یازند.

اکنون با طرح چهار مساله بنیادین این یادداشت، به واشگافی مقایسه‌ای اعتراضات زنان ایران و افغانستان می‌پردازم. مساله‌ها قرار شرح پایین‌اند:

- هم‌سانی و ناهم‌سانی خواسته‌های زنان ایرانی و افغانستانی؛

- چرایی شرکت و همراهی مردان با زنان ایرانی در اعتراض و برعکس آن در افغانستان، و نگاه مردان ایرانی و افغانستانی نسبت به شعارهای جنبش‌های زنان ایران و افغانستانی؛

- چرایی ادامه اعتراضات زنان ایران با وجود سرکوب شدید و انعکاس مطالبات و حضور آن در جوامع رسانه‌ای و سیاسی بین‌المللی و غیابت جنبش‌های زنان افغانستان و توجه نشدن به آن؛

- نتیجه مبارزات زنان ایران و افغانستان چه خواهد شد و چه دستاوردهایی خواهد داشت؟

نگاه نخست من معطوف به واشگافی هم‌سانی در آوا و ناهم‌سانی در محتوای شعارها است. «نان، کار، آزادی» در افغانستان و «زن، زنده‌گی، آزادی» در ایران، سرمشق مبارزات زنانه و زن‌محور است که هر دو حرکت در یک مخرج مشترک و روشن آزادی را مطالبه می‌کنند. طرح مطالبه آزادی از سوی زنان، خود بیانگر در اسارت بودن و غایب بودن آزادی زن ایرانی و افغانستانی است. مخرج مشترک هر دو جنبش زنانه و زن‌بنیاد در این دو کشور هم‌فرهنگ، آزادی است که شامل اشتراک لفظی مطالبه‌گران هر دو کشور می‌شود. جنبش اعتراضی و انقلابی زنان ایران اما در زن‌محور بودن دیگر شعارها و کلیدواژه‌های توجه کرده و به‌گونه معناداری تلاش کرده مطالبات و خواسته‌هایش را معطوف به امر زنانه کند. زن و زنده‌گی که در پیشاپیش آزادی در شعار مرکزی جنبش زنان ایران قرار دارد، گواه همین مدعا است. در شعارهای دیگری که در زیرمجموعه شعار مرکزی جنبش زنان ایران سر داده می‌شود، زنانه‌گی خواسته‌ها را می‌توان به‌وضوح دریافت. به‌گونه مثال، می‌توان به شعار «نه روسری، نه تو سری، عدالت و برابری» اشاره کرد که مایه بنیادینش را خواست زن‌بنیاد شکل می‌دهد. در مقابل، جنبش زنان افغانستان به رغم زن‌بنیاد بودن، نتوانسته مطالبات زنانه را دال بنیادین بسازد و پای آن بایستد. مطالبه نان که منظور همان حق حلال کسب رزق از مجرای ایفای کار باشد و کار که منظور از همان موجودیت فضای اجرای شغل و موجودیت جایگاه کارگری و فعالیت سودبخش برای امرار معاش باشد، می‌توانند و بلکه توانسته‌اند به‌حیث مطالبه مورد توجه قرار بگیرند، اما اساساً ربطی به مطالبات زنانه و زن‌بنیاد

ندارند. مطالبه حق «آموزش دختران و بازگشایی مکاتب دخترانه» که خیلی بعدتر از اقدامات طالبان در جهت بستن مکاتب به روی دختران، مورد توجه و مطالبه‌گری جنبش‌های زنان در افغانستان قرار گرفت، نتوانست جایگاه خویش را به‌حیث یک مطالبه قدرتمند و نتیجه‌بخش پیدا کند، با آن‌که این مطالبه صدای متحدی در بیرون و داخل افغانستان با خود داشت. در پیوست «نان، کار، آزادی» مشارکت سیاسی که به‌حیث بخش مکمل شعار جنبش زنان افغانستان از سوی زنان مطرح می‌شد، حتا در گونه ادای آوایی آن توجه لازم صورت نگرفت و تصحیح نشد. حق مشارکت سیاسی نیز می‌توانست به‌حیث یک حق قابل مطالبه باشد، اما در صورتی که ما شاهد وجود مشکل در هیچ سطح دیگری نمی‌بودیم و وضعیت جاری می‌توانست مقبولیت لازم را داشته باشد.

ناهم‌سانی اساسی دیگر در رویکرد دو جنبش این است که جنبش زنان ایران در رویارویی با مخاطب، خواهان پایین کشیدن تمام سکان‌داران و رژیم مسلط بر سرنوشت ایران است و پای این مطالبه جان‌فدا ایستاده است. در مقابل، جنبش زنان افغانستان در مواردی نادانسته و غیرمستقیم گونه‌ای به طرح مطالبه می‌پردازد که سلطه موجود را صحنه می‌گذارد و با کلیت آن درگیر نیست.

مساله دیگری که لازم به واشگافی و پرداختن است، مشارکت و سهم‌گیری مردان در جنبش‌های اعتراضی زنان دو کشور است. در نخستین روزهای اعتراضات زنان در خیابان‌های افغانستان، شمار معدودی از مردان نیز در این حرکت‌ها حاضر شدند و به اعتراض، تبلیغ، هم‌رسانی و مطالبه‌گری پرداختند. به محض این‌که سرکوب‌گری‌ها در برابر اعتراضات جدی‌تر شد، همان شمار معدود مردان هم از خیابان‌ها و هم‌پایی با زنان معترض غایب شدند. در مقابل، در جنبش اعتراضی زنان که در سراسر ایران خیابان‌ها را به قلمروهای مطالبه‌گری مبدل کرده است، مردان نیز پرشمار پایه‌پای زنان، آنان را همراهی می‌کنند و به مطالبه خواسته‌های زنان می‌پردازند. عامل عمده و اساسی دو سطح از مشارکت مردانه در جنبش‌های اعتراضی زنان دو کشور را می‌توان به میزان رشد فرهنگی و میزان آگاهی‌های فردی و اجتماعی ساکنان جوامع ارجاع داد. اما در پی کاوش لایه دیگری از روی این مساله، می‌توان چنین نیز نتیجه گرفت که مردان افغانستانی خلاف مردان ایرانی مطالبات زنان را مطالبات زنان می‌دانند و آن را مرتبط به خویش نمی‌دانند. در ایران اما برعکس است و مردان ایران خواسته‌های زنان را نه‌تنها خواسته‌های زنانه نمی‌دانند، بلکه در جهت مطالبه آن پایه‌پای زنان ایرانی به مضاف یک سلطه مردسالار و یک قدرت مطلق مردبنیاد می‌روند. این

به بیان دیگر سهم‌گیری فعال و مردانه در مبارزه برای برابری جنسیتی است که بار سنگین مطالبه‌گری حقوق اساسی زنان را از دوش‌شان تقسیم و توزیع می‌کند و هزینه‌های رسیدن به آن حقوق را برای زنان کمتر می‌سازد. این الگوی مردانه‌گی را به اسم «مردانه‌گی جای‌گزین/ alternative masculinity» نیز یاد کرده‌اند. بنابراین، یکی از عمده‌ترین دلایل عدم اشتراک و هم‌پایی مردان در اعتراضات زنان برای مطالبه حقوق اساسی زنان، می‌تواند برخاسته از غیابت مردانه‌گی جای‌گزین قلمداد شود.

مساله سومی را که می‌خواهم به آن بپردازم، چرایی فراگیر شدن جنبش زنان ایران و جایگاه‌یافتن آن به‌گونه گسترده در رسانه‌ها و مجامع بین‌المللی و برعکس غیابت خواسته‌ها و جایگاه جنبش زنان افغانستان است. همان‌گونه که در نخست شرح و توضیح دادم، در این بادداشت در پی سیاه یا سپیدنمایی نیستم. یک بخش هم‌صدایی بین‌المللی در رسانه‌ها و مجامع غربی با جنبش اعتراضی ایرانیان ناشی از همان تضاد بازدارنده دولت‌های غربی با ایران تحت سیطره جمهوری اسلامی است که هم‌زمان می‌تواند یک هم‌صدایی بهره‌جویانه تلقی شود و نه اساساً از روی این‌که حقیقتاً مجامع غربی به این خواسته‌ها در کشورهای شرقی به‌ویژه ایران و افغانستان واقعی بگذارند و ارج قایل باشند. همان دولت‌ها و مجامعی که با تحریم‌های‌شان سنگ روی سینه ایرانیان گذاشته‌اند و افغانستان ۳۵ میلیونی را پس از ۲۰ سال حضور، به کام طالبان سقوط داده‌اند. در بخشی از هم‌صدایی غربی‌ها با این جنبش، به دیده تردید باید نگریست که در عین حال می‌تواند ماشین سرکوب جمهوری اسلامی را به سمت معترضان عیار کند. اما روی دیگر هم‌صدایی مجامع بیرونی، ناشی از اتحاد پرشور و ایستاده‌گی معنادار ایرانیان غربت‌نشین با جنبش اعتراضی داخل ایران است. بخشی از آن‌چه امروز در رسانه‌ها و جوامع بین‌المللی در پیوند به اعتراضات جاری در ایران جریان دارد و وجدان‌های نگران حقیقت و آزادی را نگران‌تر ساخته و به یاری ایرانیان می‌کشانند، محصول شهامت و درک حق‌جویانه ایرانیان مقیم در غربت است. به هر حال، ایران هنوز به هر دلیلی برای مجامع بین‌الملل به‌ویژه غربی‌ها قابل توجه است؛ اما افغانستان در این سطح و جایگاه باقی نمانده است. نه هم‌وطنان ما آن اتحاد و استعداد هم‌پایی با خواسته و مطالبات موجود در متن جامعه داخل را در خود به شور آورده‌اند، نه جنبش‌ها در داخل به میزان کافی پای طرح خواسته‌های‌شان محکم ایستاده‌اند. داستان جامعه بین‌المللی که واضح است. این روزها، ایستاده‌گی در ایران با هزینه و جان‌مایه فراوان به مطالبات اساسی معترضان رنگ و رونق می‌بخشد؛ آن‌چه عکسش را در افغانستان به تماشا نشسته‌ایم. تجربه چهل‌ساله توأم با آگاهی ایرانیان در زیر سقف جمهوری اسلامی، بی‌تردید یکی از عمده‌ترین دلایل برشمرده می‌شود؛ اما تجربه چهل‌ساله جنگ و گروگان‌گیری نتوانسته ما را به یک ایستاده‌گی جدی فرا بخواند.

در پایان با اشاره به این‌که مبارزات جنبش‌های اعتراضی در ایران و افغانستان به کجا خواهد رسید، به جمع‌بندی این یادداشت می‌پردازم. به دور از هر گونه پیش‌داوری، با قید احتمال در نتیجه کار جنبش‌های اعتراضی، می‌توان چنین نتیجه گرفت که در نبرد غلبه‌جویی و پیروزی بر رژیم‌های موجود در هر دو کشور، یکی از هسته‌های پیروزی‌بخش زنان‌اند که چه اکنون و چه در فردای پیروزی نمی‌توان منکر نقش پیش‌تاز آنان شد. اما پیروزی در ایران بر محور خواسته‌ها، مطالبات و مساله‌ها زنان با همراهی همه اقشار جامعه خواهد بود. برعکس در افغانستان وقتی به آن روز برسیم، پیروزی بر محور خواسته‌های عمومی خواهد بود که نقش زنان را در روزگار پس‌پیروزی همچنان تعیین‌ناشده و گم‌گشته خواهد ساخت. الگوی نتیجه کار زنان در بهار عربی و پس‌پیروزی بهار عربی، تلنگری آگاهانه است از تاریخ که فقدان مطالبات اختصاصی در کنار مطالبات عمومی، می‌تواند جایگاه پس‌پیروزی را به‌ویژه برای زنان نابود کند. به امید پیروزی و رهایی سرزمین‌های ما!

۵۰۰ جریب زمین در تخار به ناقلین توزیع می‌شود

پس از به قدرت رسیدن طالبان و سقوط کابل به دست این گروه، هزاران تن مجبور شدند کشور را ترک کنند. با این حال شماری هم به کوچ اجباری کشانده شده و طالبان آنان را از خانه‌های اجدادی‌شان کوچ داده‌اند. تخار در صدر ولایت‌هایی است که طالبان باشندگان آن را به کوچ از روستاهای‌شان مجبور کرده‌اند و باشندگان دیگر مناطق حتا از آن سوی مرز با پاکستان را در آن جابه‌جا می‌کنند.

این بار منابع به روزنامه ۸ صبح می‌گویند که در تازه‌ترین مورد طالبان تصمیم دارند برای ناقلین پشتون تبار در این ولایت، یک هزار و ۵۰۰ جریب زمین توزیع کنند. در این گستره از زمین‌ها شهرکی برای ناقلین ساخته می‌شود.

فیصل (نام مستعار) یکی باشندگان ولسوالی خواجه بهاولدین تخار، به روزنامه ۸ صبح می‌گوید که طالبان پس از آن دست به توزیع زمین زده‌اند که یک هیات بلندرتبه این گروه، برای چادر نشینان تاجیک تبار و اوزبیک تبارانی که از سوی طالبان کوچ اجباری داده شده بودند، دستور توزیع یک هزار و ۵۰۰ جریب زمین داده است و این بخشش برای جلب رضایت ناقلین پشتون تباری است که برای توزیع زمین به تاجیک‌های این ولایت ناراضی‌ی نشان داده بودند.

فیصل می‌گوید: «پشتون‌ها به رهبری مولوی کمال، از قوماندان‌های طالبان، می‌گویند که شما به تاجیکان ۱۵۰ جریب زمین توزیع می‌کنید، مردم محل خانه ندارند، جای ندارند، به ما هم یک چیزی بدهید. جای در جای هیأتی که از مرکز آمده بود، یک هزار و ۵۰۰ جریب زمین را به پشتون‌های ناقل توزیع کرد.»

۸ صبح، تخار

این بار منابع به روزنامه ۸ صبح می‌گویند که در تازه‌ترین مورد طالبان تصمیم دارند برای ناقلین پشتون تبار در این ولایت، یک هزار و ۵۰۰ جریب زمین توزیع کنند. در این گستره از زمین‌ها شهرکی برای ناقلین ساخته می‌شود.

رفتند.» بر بنیاد اطلاعات منابع، طالبان در حالی به ناقلین یک هزار و ۵۰۰ جریب زمین توزیع می‌کنند که چهارصد خانه ساخته شده باشندگان مهاجر قشلاق را نیز به ناقلین پشتون تبار داده‌اند. خانواده‌های آواره هفته‌ها است که با اسناد و مدارک عقب اداره‌های حکومتی تحت تصرف طالبان در تخار می‌چرخند، اما تلاش‌های‌شان تاکنون پاسخی نیافته است.

مراد (نام مستعار) یکی از باشندگان دیگر ولسوالی خواجه بهاولدین، می‌گوید که با شماری از بزرگان و موسفیدان این ولسوالی، موضوع را با مولوی ضیالرحمان مدنی، والی طالبان در تخار، در میان گذاشته‌اند، اما او به موسفیدان گفته است که هیچ کاری در این مورد انجام داده نمی‌تواند و «فیصله در مورد توزیع زمین را هیأت بلند پایه کرده است.» به گفته مراد، والی طالبان گفته است که این دستور ملاهت‌الله است و از او کاری ساخته نیست.

سال گذشته در ماه میزان، دیده‌بان حقوق بشر با نشر گزارشی اعلام کرد که طالبان به باشندگان ۱۵ ولسوالی ولایت‌های دایکندی و ارزگان که شامل دو هزار و ۸۰۰ تن از ساکنان هزاره تبار می‌شد، دستور داده‌اند تا خانه‌ها و زمین‌های خود را ترک کنند. در این گزارش گفته شد که طالبان هزاره‌ها و دیگر مردم را در پنجشیر، بغلان، دایکندی، ارزگان و مزارشرف مجبور به کوچ کرده‌اند.

همچنان تاکنون چندین گزارش مبنی بر کوچ اجباری اوزبیک‌ها و ترکمن‌ها در ولایت جوزجان با حمایت گروه طالبان منتشر شده است. طبق گزارش‌ها، هزاران جریب زمین و خانه‌های باشندگان ترک تبار ولسوالی قوش تپه ولایت جوزجان با حمایت طالبان از سوی کوچی‌ها غصب شده است.

به رغم گزارش‌های متعدد از کوچ اجباری شهروندان، مقام‌های طالبان تاکنون پاسخی روشن به این مساله ندادند.

طالبان در جریان امسال، صدها خانواده غیر پشتون را از ولسوالی دوشی ولایت بغلان، ولسوالی بلخاب ولایت سرپل، بخش‌هایی از ولایت پنجشیر و ولایت دایکندی کوچ اجباری داده‌اند.

منابع به روزنامه ۸ صبح می‌گویند که طالبان سه روز پیش برای تطبیق و توزیع یک هزار و ۵۰۰ جریب زمین به ساحه «اللقناق» ولسوالی خواجه بهاولدین رفته بودند که با واکنش مردم روبه‌رو شدند.

فیصل در این مورد می‌گوید: «سه روز پیش طالبان به خاطر تطبیق و توزیع یک هزار و ۵۰۰ جریب زمین رفتند که مردم خواجه بهاولدین اعتراض کردند، جنجال کردند، به تالقان به پیش والی ولایت

ناقلین پشتون تبار که قرار است در این گستره از زمین‌ها جابه‌جا شوند، از ولایت‌های عمدتاً پشتون‌نشین‌اند.

این در حالی است که ۳۷۰ خانواده تاجیک تبار در این فصل سرما زیر چادر در این ولایت روز و شب خود را می‌گذرانند. به گفته منابع، طالبان ۳۷۰ خانواده تاجیک تبار و اوزبیک تبار را شش ماه پیش از روستای مهاجر قشلاق ولسوالی خواجه بهاولدین به حمایت از ناقلین پشتون تبار، کوچ اجباری داده‌اند. تاجیکانی که دهه‌ها است در این روستا زنده‌گی می‌کنند، حالا مجبور شده‌اند خانه‌های‌شان را به طالبان و افراد این گروه واگذار کنند.

تقابل ایران و ایالات متحده در جام جهانی و فراتر از آن

اعتراضات و غنی‌سازی مداوم یورانیوم در ایران، تنش بین واشنگتن و تهران را فراتر از زمین بازی نیز تشدید کرده است.

نویسنده‌گان:

فان پالیسی

منبع:

نویسنده‌گان: اما اشغورد، پژوهشگر برنامه استراتژی بزرگ ایالات متحده در مرکز استیسیسون و متیو کرونیگ، معاون مرکز استراتژی و امنیت اسکوکرافت شورای آتلانتیک

دارد. هواداران به دلیل پوشیدن تی‌شرت‌های هم‌جنس‌گرایی و بازیکنانی از پوشیدن بازوبند «One Love» منع شده‌اند و نوشیدنی‌های الکولی در ورزشگاه‌ها و اطراف آن ممنوع شده است.

این واقعا تورنمنت را برای بسیاری از طرفدارانش خراب می‌کند، زیرا بازی برای آن‌ها صرفاً پس‌زمینه‌ای برای نوشیدن نوشیدنی آن‌ها است [لذت اصلی در نوشیدن است!]

به نظر می‌رسد یکی از راه‌حل‌های پیش رو این باشد که از پاداش دادن به خودکامه‌گی‌ها با رویدادهای ورزشی بزرگ خودداری کنیم (آخرین جام جهانی در روسیه برگزار شد)، اما تنش‌های کنونی احتمالا در طول بازی‌ها باقی خواهند ماند.

چه چیزی را تماشا می‌کنید، غیر از عمل در زمین بازی؟

اما اشغورد: این یک مشکل جالب برای کسانی است که از رویدادهای ورزشی بزرگ بین‌المللی مانند المپیک یا جام جهانی لذت می‌برند. داده‌ها کاملاً واضح است که آن‌ها به‌طور فزاینده‌ای توسط حکومت‌های خودکامه میزبانی می‌شوند و کشورهایی که برای میزبانی درخواست می‌دهند، نیز به‌شدت خودکامه‌اند.

ادامه در صفحه ۶

بین‌بهای سیاسی ایراد کنند. آیا شما هر یک از این موارد را دنبال کرده‌اید؟

متیو کرونیگ: بله. بین بهترین تیم‌های فوتبال جهان و هواداران‌شان (عمدتاً از اروپای غربی) که برای یک تورنمنت ورزشی بزرگ به یک پادشاهی مسلمان محافظه‌کار فرهنگی سفر می‌کنند، تفاوت‌های سیاسی و فرهنگی واضحی وجود

جهان به جام جهانی فوتبال (که در امریکا به آن ساکر می‌گویند) چسبیده‌اند.

می‌دانم که این یک ستون ورزشی نیست، اما همیشه جنبه زیوپلیتیکی جالبی در این رقابت‌های بزرگ جهانی وجود دارد و امسال، قطر میزبان به «فساد در ورزش» و بدرفتاری با کارگران مهاجر متهم شده است و خود فیفا نیز در حال سرکوب تیم‌هایی است که سعی می‌کنند در میدان

متیو کرونیگ: سلام، اما! «روز شکرگزاری» شما چطور بود؟ شما امسال برای چیز ویژه‌ای سپاس‌گزار هستید؟

اما اشغورد: کوفته فیل مرغ زیاد! بسیار دشوار بود که بتوانم به سمت کامپیوتر بروم و به این گفت‌وگو بپیوندم.

متیو کرونیگ: من مطمئن نیستم که بوقلمون (فیل مرغ) کباب‌شده بهترین غذای تاریخ باشد، اما دیدن خانواده و تأمل در مورد همه چیزهایی که برای آن‌ها سپاس‌گزارم - مانند قدرت امریکا، سیستم بین‌المللی مبتنی بر قوانین، عزم ناتو به فشار وارد کردن بر ترکیه برای تصویب عضویت سوئد و فنلند و افتخار نوشتن این ستون با شما! این هفته را از کجا شروع کنیم؟

اما اشغورد: خوب، من می‌دانم که اکثر امریکایی‌ها در این روز شکرگزاری روی «فوتبال» تمرکز خواهند کرد؛ این همان چیزی است که ما به‌طور گیج‌کننده‌ای به آن بازی می‌گوییم که در آن بازیکنان بیشتر از دستان خود استفاده می‌کنند. اگرچه بسیاری از امریکایی‌ها، به‌ویژه در مرکز کشور، به‌طور عجیبی وسواس تعجب‌آوری به رقابت دانشگاهی بین دانشگاه میشیگان و دانشگاه ایالتی اوهایو دارند، در حالی که مردم در هر جای دیگر

تقابل ایران و ایالات متحده...

برای مثال، کمیته انتخاب المپیک برای بازی‌های زمستانی ۲۰۲۲، تنها پس از این‌که همه کشورهای دموکراتیک در مراحل اولیه انتخابی کنار رفتند، انتخابی از خودکامه‌گی داشت. فقط ورزش هم نیست؛ چند سال پیش در اروپا بحث‌هایی در مورد میزبانی آذربایجان از مسابقه آواز یوروویژن وجود داشت، به رغم سابقه اقتضاح حقوق بشری و جنایات در جنگ قره‌باغ.

دلیل این است که این رویدادها در واقع برای دولت‌های میزبان آن‌ها بسیار بد است. باز هم، تحقیقات اقتصادی نسبتاً روشنی وجود دارد که نشان می‌دهد میزبانی بازی‌های المپیک واقعاً اقتصاد یک کشور را در بلندمدت تقویت نمی‌کند. بنابراین برای دموکراسی‌ها، مساله مالیات و محبوبیت است. تنها حکومت‌های خودکامه باقی می‌مانند که از خرج کردن پول برای پروژه غرورآمیز دیکتاتورمآبانه خوشحال‌اند.

بنابراین من گمان می‌کنم که این نوع تنش بین هواداران و دولت میزبان در آینده عادی خواهد بود.

متیو کرونیگ: این جالب است. من فکر می‌کنم روند حکومت‌های خودکامه میزبان این رویدادها نیز به این دلیل است که این کشورها تنها راهی است که می‌توانند در آن شرکت کنند؛ تیم‌های آن‌ها به اندازه کافی خوب نیستند که به تنهایی واجد شرایط باشند. رییس جمهور چین، شی جین پینگ، قول داد تا سال ۲۰۵۰ چین را به یک قدرت فوتبال تبدیل کند؛ اما این کشور حتا برای این مسابقات واجد شرایط نشد. براساس رده‌بندی Freedom House (که انگلستان و ولز را بهم به‌عنوان بخش‌هایی از بریتانیا به حساب می‌آورد) از ۳۲ کشور واجد شرایط برای راه‌یابی به مسابقات مقدماتی جام جهانی، ۲۸ کشور مستقل یا تا حدی مستقل‌اند. کشور میزبان قطر در میان چهار کشور دیگر است. آن‌ها هرگز واجد شرایط نبودند و برای تکمیل کادر خود نیاز به جذب بازیکنان خارجی داشتند؛ زیرا تعداد کمی از قطری‌ها بازی [فوتبال] را در سطح بالایی انجام می‌دهند.

ما در طول بازی‌های المپیک درباره این موضوع صحبت کرده‌ایم، اما حداقل از زمان پایان جنگ سرد، کشورهای دموکراتیک تمایل دارند در مسابقات بین‌المللی ورزشی عالی بدرخشند.

اما اشغورد: منظورم این است که روسیه تنها با میزبانی به جام جهانی گذشته راه یافت، هرچند که به یک چهارم نهایی راه یافت. اما با توجه به میراث شوروی در ورزش، انتظار می‌رود که حکومت‌های استبدادی بهتر از دموکراسی‌ها عمل کنند، به‌ویژه در ورزش‌های خاص.

این فقط مساله نوع رژیم نیست. فیفا به‌طور فزاینده‌ای مانند کمیته بین‌المللی المپیک، به‌عنوان یک نهاد فاسد شناخته می‌شود. با یک فرایند مناقصه برای این رویدادهای بزرگ که نیاز به کمیته‌ها برای بازپدید از همه میزبان‌ها و ایجاد روابط با آن‌ها دارد، این عملاً یک دعوت برای رشوت است. امریکایی‌ها تمایل دارند این رویدادها را به‌عنوان چیزی ببینند که جهان را حول منافع مشترک گرد هم می‌آورد، اما فرایند مزایده، مناقصه و میزبانی تأثیر مخربی در سطح جهانی دارد و به ایجاد و تقویت شبکه‌های دزدسالار بین‌المللی کمک می‌کند.

البته، جنجال بزرگ دیگری که فیفا نتوانست آن را خفه کند، مستقیماً به یک مشکل ژئوپولیتیکی فزاینده مربوط می‌شود: تیم ایران تصمیم گرفت با خودداری از خواندن سرود ملی، به دولت خود اعتراض کند؛ زیرا تظاهرات گسترده علیه رژیم همچنان در حال افزایش است. من از این‌که چه‌قدر در واشنگتن مورد توجه قرار می‌گیرد، شگفتی‌زده شده‌ام.

با این حال، من گمان می‌کنم که ایالات متحده و بقیه جهان باید در مورد آن کاری انجام دهند. جهان آزاد باید به‌صراحت ترجیح خود را برای تغییر حکومت در تهران اعلام کند و گام‌های ملموسی برای تضعیف جمهوری اسلامی و حمایت از جنبش اعتراضی بردارد؛ فراتر از حذف نماد انقلاب ایران از پرچم ملی که در حساب توییتر تیم ملی مردان امریکا نمایش داده شده است.

درست می‌گوییم؟

اما اشغورد: این فقط سوالات بیشتری را ایجاد می‌کند. اول این‌که از چه مراحل دفاعی می‌کنید؟ غرب در حال حاضر ایران را تحت تحریم‌های گسترده قرار داده است. در واقع، آشفته‌گی اقتصادی ایران بخشی از چیزی است که به انگیزه این اعتراضات کمک می‌کند. آیا شما خواهان اقدام نظامی هستید؟ این بسیار غیرعقلانه به نظر می‌رسد، نه‌تنها به این دلیل که احتمالاً به مشروعیت‌زدایی اعتراضات در میان بخشی از مردم ایران کمک می‌کند. همچنین می‌تواند باعث کودتای نظامی در داخل ایران شود. سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ایران تا حد زیادی راضی بوده است که اجازه دهد غیرنظامیان بر ایران حکومت کنند، اما ممکن است در صورت بدتر شدن ناآرامی‌ها یا افزایش خطر مداخله خارجی، کودتا را در نظر بگیرد. این ممکن است بدترین وضعیت برای دنیا باشد.

سوال دوم: در مورد یک ایران دموکراتیک‌تر که سیاست خارجی آن عملاً تغییر اساسی نکرده است، چه احساسی دارید؟ به شما یادآوری می‌کنم که برای مثال برنامه هسته‌ای ایران از حمایت نسبتاً گسترده‌ای در میان مردم این کشور برخوردار است. من فکر می‌کنم این احتمال وجود دارد که حتا یک ایران دموکراتیک‌تر، همان سیاست خارجی را دنبال کند که شما دوست ندارید.

متیو کرونیگ: از کجا شروع کنیم؟ اول، ایالات متحده و متحدانش می‌توانند کارهای بیشتری برای حمایت از جنبش اعتراضی انجام دهند. به‌عنوان مثال، آن‌ها می‌توانند رهبران جنبش اعتراضی را در مورد مؤثرترین تاکتیک‌های مقاومت مدنی غیرخشونت‌آمیز راهنمایی کنند.

اما اشغورد: کمی متکبرانه به نظر می‌رسد، اما خوب است. من شک دارم که دولت ایالات متحده بیشتر از آن‌ها درباره مقاومت مدنی بدانند و انترنت چیزی شگفتی‌انگیز است. آیا می‌دانستید من می‌توانم کتاب آشپزی آنارشیست را به‌راحتی در اتاق نشیمن خود دانلود کنم؟

متیو کرونیگ: خیلی خنده‌دار است. معترضان در ایران شجاع‌اند، اما این بدان معنا نیست که آن‌ها متخصص مقاومت مدنی غیرخشونت‌آمیز هستند. تحقیقات زیادی در مورد این‌که چه چیزی کار می‌کند و چه چیزی کار نمی‌کند، انجام شده است و سازمان‌هایی مانند مرکز بین‌المللی درگیری‌های غیرخشونت‌آمیز دوره‌هایی را به سازمان‌دهنده‌گان بدون خشونت آموزش می‌دهند. به اشتراک‌گذاری برخی از آن دانش‌ها، می‌تواند در این مورد مفید باشد. علاوه بر این، راه‌هایی برای افزایش فشار بر رژیم وجود دارد. ایران همچنان حدود یک میلیون بشکه نفت در روز صادر می‌کند، اما می‌توان این میزان را از طریق اقدامات اجرایی سخت‌تر و استفاده از تحریم‌های ثانویه تهاجمی‌تر، کاهش داد.

کشورهای غربی همچنین می‌توانند به خودی‌های رژیم پیام دهند که تحت نظر خواهند بود و در صورت سقوط رژیم، مسوول نقض حقوق بشر خواهند بود؛ اما اگر از شرکت در سرکوب خودداری کنند، پاداش خواهند گرفت.

اما اشغورد: در شرایط عادی، این امر پرهزینه و دشوار خواهد بود. امروز، جایی که ایالات متحده و اروپا در حال حاضر در تلاش‌اند تا نفت روسیه را از بازار حذف کنند (یا حداقل درآمدهای روسیه را محدود کنند) احتمالاً باعث افزایش شدید قیمت جهانی نفت می‌شود.

متیو کرونیگ: یکی دیگر از اطلاعات خوب در مورد این‌که چرا جهان آزاد باید زنجیره تامین حیاتی را از دیکتاتورهای متخاصم تغییر جهت دهد.

اما اشغورد: ارسال پیام به رژیم، ممکن است مؤثرتر باشد (به‌ویژه با ارایه پاداش) اما من فکر می‌کنم مقام‌ها قبلاً برخی از این کار را به‌صورت علنی انجام می‌دهند. فکر می‌کنم آن‌ها می‌توانند به‌طور خصوصی در ازای آزادسازی داخلی، امتیاز تحریم‌ها را ارایه کنند، اما این راه طولانی است.

متیو کرونیگ: آن‌ها می‌توانند پیام‌های عمومی را با پیام‌های متنی خصوصی به‌طور مستقیم به تلفن‌های همراه افراد تکمیل کنند، به‌عنوان مثال، اگر قبلاً این کار را انجام نمی‌داده‌اند.

همان‌طور که جو بایدن، رییس جمهور ایالات متحده، چندین بار گفته است که ممکن است در نهایت اقدام نظامی برای مقابله با برنامه هسته‌ای ضروری باشد. اما من فکر می‌کنم نتایج ممکن است برعکس آن‌چه شما پیشنهاد می‌کنید، باشد. با هر چیز دیگری در بشقاب آن‌ها، من شک دارم که رژیم از یک بحران نظامی استقبال کند. شما علاقه‌مند استناد به بورسیه علوم سیاسی هستید و مطالعه کلاسیک Theda Skocpol جامعه‌شناس نشان می‌دهد که انقلاب‌های سیاسی عموماً نتیجه ترکیبی از آشفته‌گی داخلی و فشار امنیتی بین‌المللی‌اند.

با تغییر حکومت در تهران، از چانس خود استفاده خواهیم کرد. رژیم ولایت فقیه خیلی بدجنس است و در حال حاضر وابسته به سپاه است. رژیم حامی ترور است، برنامه‌های هسته‌ای و موشکی غیرقانونی طرح می‌کند و مردم خود را به‌صورت گسترده می‌کشد. من نمی‌توانم تصور کنم که یک دیکتاتوری نظامی یا یک حکومت دموکراتیک‌تر در ایران می‌تواند بسیار بدتر باشد و احتمالاً بهتر است.

اما اشغورد: در حال حاضر فشار بین‌المللی بسیار زیادی بر تهران وجود دارد. برای انجام این کار، نیازی به مداخله نظامی نیست. من عموماً به این عقیده‌ام که بهتر است اجازه دهیم این چیزها در زمان خودش اتفاق بیفتد؛ زیرا تغییرات سیاسی از داخل یک کشور احتمالاً نتایج بادوام‌تری نسبت به تحمیل (یا حداقل کمک) از خارج به همراه خواهد داشت.

متیو کرونیگ: نه، من طرفدار ایالات متحده‌ام! ایالات متحده امریکا! ایالات متحده امریکا!

اما اشغورد: فقط سعی کنید به یاد داشته باشید فوتبال جایی است که در آن از دست خود استفاده نمی‌کنید.

متیو کرونیگ: من این را در نظر خواهم داشت. غیر از این و از روی عادت، برای هر تیمی که شما مخالفت کنید، کنار می‌کشم.

یونیسف بیش از ۸۰۰ مددکار را برای ارایه مشوره‌های روانی آموزش می‌دهد

۸صبح، کابل: صندوق حمایت از کودکان سازمان ملل متحد یا یونیسف می‌گوید که ۸۵۰ مددکار اجتماعی را در افغانستان برای ارایه مشوره‌های روانی آموزش می‌دهد.

یونیسف روز سه‌شنبه، ۸ قوس، اعلام کرده است که این مددکاران بیش از ۷۵ هزار کودک و مراقبان آنان را که به مراقبت‌های روانی نیاز دارند، مورد حمایت قرار خواهند داد.

بیگم اخلاقی، مشاور روانی اجتماعی در یونیسف، گفته است: «این زمان‌ها برای زنان چالش‌برانگیز است. آن‌ها با فقر و استرس مواجه هستند و بسیاری احساس غرق شدن می‌کنند. من احساس می‌کنم با استفاده از مهارت‌هایم برای حمایت از آن‌ها مفید هستم.»

پس از تسلط طالبان بر افغانستان، وضع قیود سختگیرانه، انزوای زنان از عرصه‌های زنده‌گی، فراگیر شدن بیکاری و فقر و ناامیدی از آینده، شمار زیادی را دچار افسرده‌گی روانی کرده است.

طالبان رییس اتحادیه دوا فروشان ننگرهار را لتوکوب و زندانی کردند

۸ صبح، ننگرهار: منابع محلی از ولایت ننگرهار خبر می‌دهند که طالبان رییس انجمن دوا فروشان این ولایت را لتوکوب و زندانی کرده‌اند. یک منبع محلی با شرط افشا نشدن هویتش، به روزنامه ۸ صبح می‌گوید که گروهی از نیروهای طالبان روز سه‌شنبه، ۸ قوس، داکتر نجیب‌الله صاحب‌زاده، رییس اتحادیه دوا فروشان ننگرهار را لتوکوب و زندانی کرده‌اند.

منبع می‌گوید که طالبان داکتر نجیب‌الله را به دلیل اختلافات حقوقی که با مسوول مارکت بر سر دواخانه‌اش دارد، لتوکوب و زندانی کرده‌اند. منبع همچنان می‌افزاید که طالبان دواخانه داکتر نجیب‌الله صاحب‌زاده را به زور تخلیه کرده و به دوستان نزدیک خود سپرده‌اند.

خانواده داکتر نجیب‌الله زندانی شدن او را تایید کرده و می‌گوید که طالبان پیش از این نیز او را در یک تشاب زندانی و به شدت شکنجه کرده بودند.

طالبان محلی ننگرهار هنوز در این مورد چیزی نگفته‌اند.

نیکلاسون:

حقوق زنان مبحث غربی نیست، طالبان باید آن را رعایت کنند

۸ صبح، دوشنبه: در دهمین نشست امنیتی هرات، نماینده ویژه اتحادیه اروپا برای افغانستان با ابراز نگرانی از وضعیت زنان افغان تأکید کرده است که طالبان باید حقوق زنان را رعایت کنند.

جلسه سوم نشست امنیتی هرات با عنوان «زنان افغانستان: خیانت؛ آپارتاید؛ مقاومت» پس از چاشت روز سه‌شنبه، ۸ قوس، در شهر دوشنبه تاجیکستان ادامه دارد.

توماس نیکلاسون، نماینده ویژه اتحادیه اروپا برای افغانستان، در این نشست گفته است: «حقوق زنان یک مبحث غربی نیست، بلکه حضور زنان برای اقتصاد، پیشرفت و ثبات یک کشور مهم است. طالبان مسوولیت دارند تا از حقوق زنان محافظت کرده و آن را رعایت کنند».

او افزوده است: «موضع ما در رابطه به حذف سیستماتیک زنان از حوزه عمومی روشن است. ما شدیداً نگران هستیم و باید اقدامات بیشتری برای رسیده‌گی به وضعیت زنان صورت گیرد.» نشست امنیتی هرات تحت عنوان «نظام سیاسی همه‌شمول؛ الگوها و نقشه راه» در دوشنبه، پایتخت تاجیکستان، در حال برگزاری است. در این نشست حدود ۲۰۰ نماینده از کشورهای مختلف شرکت کرده‌اند.

پایان کار کریستین بوبن؛ نویسنده و شاعر فرانسوی درگذشت

ش. بخشی

«کریستین بوبن» (Christian Bobin) نویسنده و شاعر فرانسوی که بیش از ۳۸ اثرش تا کنون به زبان فارسی ترجمه شده است، درگذشت.

سایت رسمی انتشارات گالیمار (Éditions Gallimard) ناشر اختصاصی آثار او به زبان فرانسوی، از درگذشت این نویسنده معروف فرانسوی، روز جمعه، ۲۵ نوامبر ۲۰۲۲، در سن ۷۱ سالگی خبر داد، اما به جزئیات دلیل مرگ این چهره سرشناس ادبی اشاره نکرد.

کریستین بوبن در ۲۴ اپریل ۱۹۵۱ در شهر «له کروز» (Le Creusot) فرانسه زاده شد و از همان دوران کودکی علاقه زیادی به خواندن و نوشتن داشت. او در رشته فلسفه تحصیل کرد و پس از فراغت، در زمینه روزنامه‌نگاری مشغول به کار شد.

مدتی در کتابخانه و موزیم کار کرد و دوره‌های مددکاری روانی را نیز گذراند؛ اما با وجود این فعالیت‌های متفرقه، همواره به ادبیات علاقه داشت. او اولین اثرش را در سال ۱۹۷۷ به نام «نامه بنفش» منتشر کرد.

اولین اثر بوبن نتوانست مخاطبان زیادی را به خود جذب کند، اما او ناامید نشد و با بررسی بیشتر سلیقه مخاطب و پیشرفت در نویسنده‌گی، آثار بعدی را چاپ کرد که از جانب مردم استقبال شد. از این نویسنده پرکار ۶۰ اثر تا کنون منتشر شده است و برخی کتاب‌های او توانسته است جوایز ارزنده ادبی را دریافت کنند.

آثار کریستین بوبن به‌طور گسترده کوتاه و بریده‌بریده

است. گزین‌گویی‌هایی که در عین کوتاهی، هنگامی که زنجیروار در کنار هم قرار می‌گیرند، تصویر اصلی را روشن می‌کنند و با تکمیل پازل، افکار و اندیشه‌های نویسنده پدیدار می‌شود.

موضوعاتی که کریستین بوبن برای خلق آثار خود به کار گرفته، بیشتر در ستایش معصومیت است. از این رو، در اغلب نوشته‌های او کودکی حضور دارد. به‌طور مثال، او در کتاب «ژه» (Jay) که ابتدا با نام «حقیقت باور نکردنی» منتشر شده بود و نام دیگر آن «بله محله» است، داستانی درباره پسر بچه‌ای به نام آلبن که با روح زنی به نام «ژه» در ارتباط است را بیان می‌کند.

همین‌طور در کتاب دیوانه‌بازی (La Folle Allure) که به نام «دیوانه‌وار» نیز به چاپ رسیده است، داستانی درباره دختر بچه‌ای دوساله را که در یک سیرک زنده‌گی می‌کند و عاشق گرگ سیرک می‌شود، به زیبایی خاص به تصویر کشیده شده است، تا آن‌جا که می‌توان گفت این اثر بهترین و معروف‌ترین کتاب کریستین بوبن است که سیر تکامل این دختر بچه را از کودکی تا بزرگسالی (دیوانه‌بازی) به اثری جذاب و خواندنی تبدیل کرده است.

به همین ترتیب، در کتاب مدح هیچ (Éloge du rien)، اولین اثر بوبن که در سال ۱۳۷۳ به زبان فارسی ترجمه شده است و در برخی نسخه‌ها آن را به نام «ستایش هیچ» برگردان کرده‌اند، به فلسفه عشق پرداخته می‌شود.

کتاب قدیس فرودستان (Le Très-Bas) با الهام از زنده‌گی یکی از چهره‌های تأثیرگذار در دین و معنویت مسیحیت به نام «فرانچسکو» نوشته شده است تا بتواند در میان تیره‌گی‌های جهان امروز، روزنه‌ای از نور بتاباند.

از جمله کتاب‌های پرمخاطب دیگر کریستین بوبن می‌توان به «قاتلی به پاکی برف»، «بخش گم‌شده» و «بانوی سپید» اشاره کرد.

کریستین بوبن دارای سبک منحصر به فردی در حوزه معنویت و اندیشه‌های عمیق است. نوشته‌های این نویسنده خلاق، آهنگین و شاعرانه است. به همین دلیل، گاه نمی‌توان دریافت که او شعر سروده یا نثر نگاشته است. مضامین اصلی کتاب‌های بوبن درباره عشق، ایمان، طبیعت و کودکی است. این نویسنده یکی از نویسندگان خارجی‌زبان است که در مواجهه با مخاطب فارسی‌زبان با اقبال بسیار خوبی مواجه شده است. حجم کتاب‌هایی که از این نویسنده در طول سال‌ها ترجمه شده، بسیار چشم‌گیر است و نشان از سازگاری این آثار با تفکرات فارسی‌زبانان دارد.

این نویسنده فرانسوی در آثارش می‌دانست که چگونه با کلمات ساده و عبارات شعرگونه، سطرهای آکنده از نکته‌های شگفتی‌انگیز را از اتفاقات کوچک خلق کند.

یک بزرگ قومی در ولایت لغمان کشته شد

۸ صبح، لغمان: یک منبع محلی از کشته شدن یک بزرگ قومی در ولایت لغمان خبر می‌دهند.

این منبع به روزنامه ۸ صبح می‌گوید که سرانداز نیازی، یکی از بزرگان قومی ولایت لغمان، شام دوشنبه، ۷ قوس، کشته شده است.

منبع می‌افزاید که سرانداز نیازی از سوی افراد مسلح ناشناس در منطقه سراج، از مربوطات شهر مهرلام، مرکز لغمان، به ضرب گلوله کشته شده است.

به گفته منبع، این بزرگ قومی با کسی دشمنی نداشته است.

طالبان محلی تا هنوز در مورد این رویداد چیزی نگفته‌اند.

پیش از این، رویدادهای مشابه در ولایت لغمان، اغلب به دلیل دشمنی‌های شخصی رخ داده‌اند.

انجمن افراد دارای معلولیت جبریل هرات نمایشگاه صنایع دستی برگزار کرد

۸ صبح، هرات: همزمان با فرارسیدن ۱۲ قوس، روز جهانی افراد دارای معلولیت، انجمن افراد دارای معلولیت جبریل هرات، نمایشگاه صنایع دستی در این انجمن برگزار کرده است.

برگزارکنندگان با نمایش صنایع دستی خود می‌گویند که این دهمین نمایشگاه این انجمن است و به هدف نشان دادن توانایی‌های افراد دارای معلولیت و جذب حمایت بیشتر از این افراد برگزار شده است.

مسوولان انجمن افراد دارای معلولیت جبریل می‌گویند که در این انجمن بیش از ۶۰۰ تن به شمول ۳۰۰ خانم، عضویت دارند.

به گفته آنان، این انجمن در چند سال گذشته توانسته است در خدمت‌رسانی و فراهم ساختن زمینه آموزش برای افراد دارای معلولیت در این منطقه فعالیت کند.

به گفته یکی از مسوولان، چالش‌های اقتصادی، نبود مکان مناسب و محروم ماندن از برنامه‌های

صاحب امتیاز: سانجر سهیل
مدیرمسوول: محمد محق
سر دبیر: حسین بهش
تحلیل‌گران: یونس نگاه و امین کاوه
دبیر گزارش‌ها: حسین حیدری
دبیر بخش خبر: علی شاه حقمیل

Sanjar.sohail@8am.media
Mohammad.moheq@8am.media
Hasib.bahesh@8am.media

Publisher: Sanjar Sohail, Sanjar.sohail@8am.media

Editor-in-Chief: Mohammad Moheq
Mohammad.moheq@8am.media

Facebook.com/8am.af
Youtube.com/Hashtesubhdaily
Twitter.com/@Hashtesubhdaily
instagram.com/8am.af_official
www.8am.af

دبیر بخش ویدیو: نصیر کاوشگر
خبرنگاران: محمدحسین نیک‌خواه، محمد فرهنگ
ویراستاران: محمدعلی نظری، اسحق‌علی احساس
صفحه آرایی: رضا مرادی
پذیرش مقالات: Info@8am.media
پذیرش اعلانات: Shaparsepehr@gmail.com
نشانی پستی: صندوق پستی ۰۳۸-۰۲۵، پسته‌خانه مرکزی، کابل، افغانستان
۸ صبح نوشته‌ها را ویرایش می‌کند. سرمقاله بازتاب‌دهنده‌ی دیدگاه ۸ صبح است. سایر دیدگاه‌های مطرح‌شده در مقاله‌ها، به نویسندگان آن برمی‌گردد.

تیم‌های فوتبال قطر و اکوادور پس از شکست در برابر هالند و سنگال، از ادامه رقابت‌های جام جهانی حذف شدند. تیم ملی فوتبال قطر سه‌شنبه شب، ۲۹ نوامبر، در ورزشگاه البیت در سومین دیدار به مصاف هالند رفت که دو بر صفر شکست خورد. در این دیدار برای هالند کودی گاکو در دقیقه ۲۹ و فرانکی دی یانگ در دقیقه ۴۹ گل‌زنی کردند. با این پیروزی، تیم فوتبال هالند با هفت امتیاز به‌عنوان تیم نخست از گروه «A» به مرحله حذفی رقابت‌های جام جهانی صعود کرد. در دیدار همزمان، تیم فوتبال سنگال با گل اسماعیل ساردر در نیمه نخست از اکوادور پیش افتاده بود، اما تیم اکوادور در نیمه دوم یک گل خورده را جبران کرد و نتیجه بازی مساوی شد.

تلاش دموکرات‌ها برای توافق بر سر بودجه یک‌ساله پیش از تسلط جمهوری خواهان به مجلس

به دنبال تصاحب مجلس نماینده‌گان آمریکا از سوی جمهوری خواهان در انتخابات میان‌دوره‌ای این کشور، دموکرات‌ها تلاش‌هایشان را برای تصویب بودجه یک‌ساله تا پیش از تسلط آنان بر مجلس، آغاز کرده‌اند. فاکس‌نیوز روز دوشنبه، ۲۸ نوامبر، گزارش داده که دموکرات‌ها خواستار توافق بودجه‌ای هستند که تا ۱۶ دسامبر، زمانی که تاریخ انقضای بودجه فعلی فرا می‌رسد، بودجه جدید را تضمین کند. بودجه جدید تا پایان سال ۲۰۲۳ اعتبار خواهد داشت. چاک شومر، رهبر اکثریت سنا، از ایالت نیویارک، روز دوشنبه در مجلس سنا با توجه به تهدیدات ژئوپلیتیکی روسیه گفته است: «تامین مالی دولت باید از سیاست بالاتر رود، وقتی که رفاه سربازان و دفاع ملی ما در خطر است».

هشت نیروی ارتش آزادی بخش بلوچ در یک حمله پهپادی کشته شدند

ارتش آزادی‌بخش بلوچ (بی‌ال‌ای) از کشته شدن هشت جنگ‌جویش در یک حمله پهپادی خبر داده است. آزاد بلوچ، سخنگوی ارتش آزادی‌بخش بلوچ، روز سه‌شنبه، ۲۹ نوامبر، با نشر بیانیه‌ای گفته است که ارتش پاکستان با استفاده از پهپادهای کاماکازی ایران، چندین موشک را بر قرارگاه‌های نیروهای آنان در منطقه سیاه‌کو واقع در کاهان کوهلوا شلیک کرده که از آن جمله دو موشک بر محوطه قرارگاه نیروهای آنان اصابت کرده است. در بیانیه آمده است که در نتیجه اصابت این دو موشک، هشت تن از نیروهای ارتش آزادی‌بخش بلوچ کشته شده‌اند. آزاد بلوچ افزوده است که ارتش پاکستان پس از حمله پهپادی، از هوا و زمین بر نیروهای آزادی‌بخش بلوچ حمله کرده و پس از چندین ساعت درگیری مجبور شده است عقب‌نشینی کند. سخنگوی ارتش آزادی‌بخش بلوچ همچنان گفته است که نیروهای ارتش پاکستان پس از عقب‌نشینی، خانه‌های غیرنظامیان را آتش زده و دو تن آنان را به گلوله بسته‌اند. با این حال، بخش رسانه‌های ارتش پاکستان (آی‌اس‌بی‌آر) گفته است که نیروهای ارتش این کشور در یک عملیات نظامی در منطقه کوهلوا، نه تن از «ستیزه‌جویان» را کشته و سه تن دیگر را بازداشت کرده‌اند. این در حالی است که درگیری‌ها بین جبهه آزادی‌بخش بلوچ و ارتش پاکستان در ایالت بلوچستان در این اواخر افزایش یافته است.

بایدن پس از دیدار با برنده‌گان نوبل:

آنها مهیج‌ترین پیشرفت‌ها را در درک انسان ایجاد کرده‌اند

علوم شیمیایی، فیزیک و علوم اقتصادی جایزه صلح نوبل را از آن خوده‌اند.

جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا، از دیدارش با برنده‌گان جایزه صلح نوبل سال ۲۰۲۲ خبر داده است. جو بایدن، رئیس‌جمهوری آمریکا، سه‌شنبه شب، ۲۹ نوامبر، در توییتهایی عکسی از خودش با برنده‌گان جایزه صلح نوبل امسال که در بخش‌های علوم شیمیایی، فیزیک و علوم اقتصادی نشر کرده است. آقای بایدن گفته که در صحبت با برنده‌گان جایزه صلح نوبل در بخش‌های یادشده، دریافته که این دانشمندان برخی از هیجان‌انگیزترین، پیشرفت‌ها را در درک انسان ایجاد کرده‌اند. بر بنیاد معلومات، رئیس‌جمهوری آمریکا، این نوع پیشرفت‌ها حس امکان را در انسان گسترش می‌دهد. رئیس‌جمهور آمریکا موفقیت این دانشمندان را برای دستیابی به جایزه صلح نوبل، تبریک گفته است. دکتر گفتنی است که دکتر کلاروز، دکتر برتوزی، و دکتر دایموند، سه دانشمندی هستند که امسال در رشته‌های

تعهد وزرای خارجه ناتو به حمایت دوامدار از اوکراین تا پایان تهاجم روسیه

ینس استولتنبرگ، دبیرکل ناتو، سه‌شنبه شب، ۲۹ نوامبر، در توییتهایی از تعهد وزرای خارجه پیمان اتلانتیک شمالی، برای حمایت از اوکراین در برابر تهاجم روسیه، خبر داده است. آقای استولتنبرگ گفته که ولادیمیر پوتین در تلاش است تا زمستان پیش‌رو را به سلاح میدل کرده و اوکراینی‌ها را ناگزیر به بیخ‌زدن و یا فرار کند. دبیرکل ناتو تاکید کرده که آنان در موضوع اوکراین عقب‌نشینی نخواهند کرد و دچا تفرقه نیز نخواهند شد.

در ادامه حمایت کشورهای غربی و اروپایی از اوکراین در برابر تهاجم روسیه به این کشور، وزرای خارجه کشورهای عضو ناتو، برای حمایت دوامدار از این کشور گرد هم آمده‌اند.

در همین حال، آنتونی بلینکن وزیر خارجه آمریکا در توییتهایی از تعهد کشورهای عضو ناتو برای حمایت از اوکراین ستایش کرده و تعهد مستمر کشورش از اوکراین در برابر روسیه، سخن گفته است.

گفتنی است که روسیه اخیراً با موجی از حملات موشکی به شهرهای مختلف اوکراین از جمله پایتخت این کشور، زیرساخت‌های انرژی را نابود کرده و شهروندان اوکراین را با دشواری‌ها مواجه کرده است.

آمریکا و انگلستان راهی مرحله حذفی جام جهانی شدند

تیم‌های ملی فوتبال آمریکا و انگلستان با شکست دادن ایران و ولز، راهی مرحله حذفی جام جهانی ۲۰۲۲ قطر شدند. دیدار آمریکا و ایران که سه‌شنبه شب، ۲۹ نوامبر، در ورزشگاه الثومه برگزار شد، نیمه نخست با تک‌گل کریستین پولیسچ در دقیقه ۳۸، پایان یافت. در نیمه دوم این دیدار تلاش بازیکنان ایران برای جبران گل خورده، بی‌ثمر بود و بازی با همان نتیجه یک بر صفر پایان یافت.

در بازی همزمان انگلستان در ورزشگاه احمد بن علی به مصاف ولز رفت. نیمه نخست این دیدار هیچ گولی نداشت، اما در نیمه دوم سه بار دروازه ولز باز شد تا این دیدار سه بر صفر به نفع انگلستان پایان یابد.

با این حال تیم‌های انگلستان و آمریکا به دور بعدی رقابت‌های جام جهانی راه یافتند.

در ادامه رقابت‌های جام جهانی ۲۰۲۲ قطر، قرار است فردا چهار بازی دیگر از گروه‌های «C» و «D» برگزار